

Verslag excursie De Doort – 5-9-2021

Een vrolijk zonnetje, aanvankelijk nog iets gedimd door vochtige lucht zorgt voor een mooie ochtendstemming, als wij op pad gaan over een graspaadje ongeveer parallel aan de Bosweg. Een buizerd heeft hier verschillende favoriete paaltjes waar hij afwisselend gebruik van maakt. Bij de Bosweg gekomen zijn er al een tijgerspin en een wapendrager gevonden. Wanneer we via het Taterbos de Middelsgraaf bereiken, worden we aangevallen door een menigte bloeddorstige beesten. Gelukkig hebben velen zich hiertegen al gewapend door zich van tevoren goed met deet in te smeren. Intussen hebben we onder andere ook grote bonte specht, zwartkop, mezen, houtduiven en een blauwe reiger mogen noteren. Niet al het kleine grut dat langs de Middelsgraaf in een flits voorbijschiet en de dichte struiken invliegt is zo snel op naam te brengen, zeker niet als dat zonder geluid gepaard gaat. Wel horen we even het geluid van de kraanvogels die zich zo'n vier kilometer verder naar het oosten bij Pepinusbrug ophouden.

Aan het begin van het paadje dat ons rondom en door de weilanden voert, wordt de eerste boomkikker gezien. Een aantal paden in De Doort is de afgelopen jaren niet of nauwelijks onderhouden,

mogelijk om al te grote bezoekersaantallen tegen te gaan. Zo moeten wij een korte passage door de blubber overwinnen, waar een kapmes om door het struweel te komen nog net niet nodig is. Bij een kruising kunnen we rechts een stukje inlopen naar een open ruimte in het bos, waar een glanskop even mooi zichtbaar plaatsneemt op een distel. Er vliegt nog een grote zilverreiger over en enkele boomvalken, die zich al eerder lieten horen geven acte de préséance. We zien twee volwassen boomvalken met zeker één, mogelijk zelfs twee jongen, te oordelen naar de geluiden die uit verschillende richtingen komen. Een hoogtepunt vormt een voedseloverdracht in de lucht, waarbij twee vogels als het ware over elkaar heen

buitelen. Een deel van onze groep dat op de kruising meteen linksaf het weiland in is gegaan, heeft dit gelukkig ook kunnen zien. Op enkele foto's zijn verschillende kenmerken van de volwassen boomvalk (o.a. rode broek) en van de juveniel (o.a. witte toppen van dekveren en staartpenen en ontbreken van gele washuid op snavel) duidelijk te zien. In de braamstruiken langs de rand van het weiland worden nog meerdere boomkickers aangetroffen, wel een stuk of tien. Dit

is een mooie 'bijvangst', zeker ook voor degenen die deze minikikkertjes nog nooit hebben gezien.

We vervolgen ons pad nu weer langs de Middelsgraaf om nog een bezoek te brengen aan de kleiputten, waar in het verleden klei is gewonnen, onder andere door de dakpannenfabriek 'De Valk'. Die klei is hier ooit afgezet door de Maas, die door dit gebied heen meanderde. Het aantal spechtsoorten, waarvan we al de grote bonte en de groene hadden genoteerd, wordt aangevuld met de kleine bonte specht. Onder

het motto: 'Zonder modder en muggen valt

De Doort niet te overbruggen' gaan wij ook hier weer onversaagd verder over nog enkele zompige trajecten. Vanaf een zeer stevige brug hebben we zicht op visjes en schrijvertjes en/of schaatsenrijders die enkele excursiedeelnemers tot poëtische versregels inspireren. De plassen die zich in de kleiputten hebben gevormd door regenwater, soms aangevuld met water uit de Middelsgraaf, zijn nu in gebruik door ruiende wilde eenden en krakeenden. Ook kunnen we hier de meerkoet en het waterhoen waarnemen,

waarmee de soortenlijst vandaag op 35 uitkomt. Een zeer geslaagde ochtend, mede dankzij het mooie weer.

Huub Loete en Coen Cox